

◀ ادامه از صفحه ۸

همچنین علی امیر سوادکوهی، رئیس انجمن مراقبت‌های ویژه ایران هم در گفتگو با سپید به کمبود تخت‌های «آی‌سی‌یو» اشاره می‌کند و می‌گوید: «حل مشکل کمبود تخت‌های «آی‌سی‌یو» و تامین تخت مراقبت‌های ویژه به عزم ملی و تخصیص اعتبارات قابل توجه نیاز دارد. راهی غیر از آن وجود ندارد. این تخصیص اعتبار هم زمانی حاصل می‌شود که نظام سلامت در اولویت برنامه‌ریزی مسئولان قرار داشته باشد و اعتباری در حد یک اولویت مهم کشوری به آن اختصاص پیدا کند. بودجه‌های سیستم بهداشت کشور، تناسبی با اهمیت سلامت مردم ندارد و رشد اقتصاد سلامت در اولویت برنامه‌های دولت‌ها نیست. وقتی هم که اقتصاد سلامت را نادیده بگیرند، تامین تخت مراقبت‌های ویژه که با جان بیماران سروکار دارد نیز در اولویت نخواهد بود. ما نیاز به یک اقتصاد سلامت پویا و قدرتمند داریم که بتواند نیازهای حیاتی بیماران را تامین کند و تجهیزات ضروری برای درمان بیماران را فراهم سازد.»

سوادکوهی یادآور می‌شود: «متأسفانه وضعیت کمبود تخت مراقبت‌های ویژه در مناطق محروم، شرایط حادث‌تری دارد و حل این کمبود فقط با تخصیص اعتبارات جدی، قابل حل است. قطعاً اگر تعداد تخت‌های مراقبت ویژه در وضعیت استاندارد قرار داشت، آمار مرگ و میر بیماران مبتلا به کرونا که در بخش‌های مراقبت‌های ویژه بستری شده بودند، کمتر می‌شد. به همین دلایل امیدواریم که برنامه‌ریزی اصولی انجام بگیرد تا این کمبودهای جدی در نظام سلامت، مرتفع شود.»

سلیمی: اولین کمبود در بخش‌های آی‌سی‌یو کمبود نیروی انسانی است. تعداد تخت‌های آی‌سی‌یو در کشور را بر پایه یک زندگی عادی و نیازهای عادی دیده بودیم، اما اکنون شرایط فرق کرده و سخت‌تر شده است. این تعداد نیرو و وسایل جوابگو نیست، یکی از کمبودهای جدی، مشکل کمبود نیروی انسانی در بخش‌های مراقبت‌های ویژه است و این کمبود اعم از پرستار و پیراپزشکان است. این نیروها خسته و فرسوده شده‌اند. خستگی، ایمنی بدن را پایین می‌آورد و امکان ابتلا به بیماری با وجود وسایل محافظت شخصی بیشتر می‌شود

کمبود تخت‌های توانبخشی، بحران مضاعف نظام سلامت

علاوه بر کمبود تخت‌های آی‌سی‌یو، کمبود تخت‌های توانبخشی نیز به یکی دیگر از پاشنه آشیل‌های جدی نظام سلامت تبدیل شده است. باید در نظر داشت که برخی از بیماران مبتلا به کرونا، دچار عوارض جدی می‌شوند که حتی پس از بهبودی نسبی نیز این عوارض تا مدت‌ها با آنها می‌ماند. ارائه

سوادکوهی: حل مشکل کمبود تخت‌های «آی‌سی‌یو» و تامین تخت مراقبت‌های ویژه به عزم ملی و تخصیص اعتبارات قابل توجه نیاز دارد. راهی غیر از آن وجود ندارد. این تخصیص اعتبار هم زمانی حاصل می‌شود که نظام سلامت در اولویت برنامه‌ریزی مسئولان قرار داشته باشد و اعتباری در حد یک اولویت مهم کشوری به آن اختصاص پیدا کند. بودجه‌های سیستم بهداشت کشور، تناسبی با اهمیت سلامت مردم ندارد و رشد اقتصاد سلامت در اولویت برنامه‌های دولت‌ها نیست. وقتی هم که اقتصاد سلامت را نادیده بگیرند، تامین تخت مراقبت‌های ویژه که با جان بیماران سروکار دارد نیز در اولویت نخواهد بود

خدمات توانبخشی به این گروه از بیماران می‌تواند دوران نقاهت آنها را بسیار کاهش دهد. همچنین برخی بیماران مبتلا به کرونا نیز دچار مشکلات حاد تنفسی می‌شوند که ارائه خدمات توانبخشی به این افراد هم می‌تواند شانس زنده ماندن آنها را بالا ببرد. با وجود اهمیت بالای خدمات توانبخشی در دوران کرونا، همچنان با کمبود شدید تخت‌های توانبخشی روبرو هستیم. بسیاری از کارشناسان نظام سلامت نیز نسبت به کمبود تخت‌های توانبخشی هشدار داده‌اند و تاکید دارند که کمبود این تخت‌ها می‌تواند حتی به افزایش آمار مرگ و میر بیماران مبتلا به کرونا منجر شود. البته در دوران قبل از کرونا نیز با کمبود جدی تخت‌های توانبخشی مواجه بودیم، اما شیوع کرونا موجب تشدید این کمبودها شده است. حمیدرضا خانک، رئیس دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی هم با اشاره به کمبود تخت‌های توانبخشی، هشدار می‌دهد: «جمعیت کشور رو

به سالمندی می‌رود و همچنین میزان باروری کاهش یافته است. در این شرایط دچار فقر تخت توانبخشی در کشور هستیم. همچنین نبود متولی مشخص برای خدمات توانبخشی در نظام سلامت نیز به مهم‌ترین چالش در گسترش خدمات توانبخشی تبدیل شده است.»

او تاکید می‌کند: «یک‌سوم مردم نیاز به خدمات توانبخشی دارند. تا زمانی که در ساختار نظام سلامت به سطح سوم یعنی خدمات توانبخشی توجه نشود، نمی‌توان در این زمینه موفق بود. بررسی‌ها نشان داده است حداقل پنج درصد بیماران مبتلا به کرونا نیز دچار مشکلات اسکلتی و اعصاب و روان می‌شوند که نیازمند دریافت خدمات توانبخشی هستند. در عین حال، خدمات توانبخشی، خدمات گرانی است که می‌بایست تحت پوشش بیمه‌ها قرار بگیرد، اما در این زمینه نیز مشکل داریم. متأسفانه خدمات توانبخشی فقط در کلانشهرها دیده می‌شود. تا زمانی که خدمات توانبخشی در نظام شبکه ادغام نشود، نمی‌توان این خدمات را به دورافتاده‌ترین مناطق کشور ارجاع داد.»

خانک یادآور می‌شود: «بیش از دو میلیارد نفر از مردم دنیا نیازمند خدمات توانبخشی هستند. همچنین ۳۰ درصد مردم دنیا نیز با وجود اینکه معلول نیستند، اما به دلیل محدودیت‌هایی که دارند می‌بایست از خدمات توانبخشی برخوردار شوند. با توجه به افزایش جمعیت سالمندی در ایران، توسعه خدمات توانبخشی بسیار ضروری است. همچنین خدمات توانبخشی می‌تواند به افرادی که دچار معلولیت و محدودیت هستند، کمک کند تا از توانمندی‌های نسبی در زندگی خود برخوردار شوند.»

او به کمبود شدید تخت‌های توانبخشی در کشور نیز اشاره می‌کند و می‌گوید: «آنچه مسلم است در حال حاضر به ازای هر هزار نفر جمعیت ۱.۲ تخت بیمارستانی داریم، اما برای خدمات توانبخشی متأسفانه به ازای هر یک میلیون نفر، فقط یک تخت توانبخشی داریم.»